

1r de maig de 2020.

Les nostres vides valen més que els seus beneficis: aquesta crisi no la pagarà la classe treballadora!

Intersindical alternativa de Catalunya, 22 d'abril de 2020

Vivim un canvi d'època. **Les mesures de confinament i d'aturada de la producció per combatre la COVID-19 han precipitat de forma amplificada una crisi econòmica i social de grans dimensions que ja es preparava feia temps.** Tot apunta a que entrem en un cicle de grans recessions que superarà amb escreix tot el que vam viure el 2008, que ens retrotrau, més aviat, a escenaris que Europa no havia viscut des dels anys 30.

Catalunya ha registrat 90.815 expedients de regulació temporal de l'ocupació (ERTO) des de l'inici de la pandèmia del coronavirus i ja hi ha 668.104 persones treballadores que cobraran l'atur temporalment. La xifra d'afectades per un ERTO supera el rècord d'atur registrat durant l'última crisi, segons dades del 16 d'abril 2020, i la xifra creix cada dia. A la resta de l'estat uns 4 milions de treballadores i treballadors formen part d'un ERTO. A més cal tenir en compte totes les persones autònomes, l'economia informal i totes aquelles persones treballadores sense papers o que ja estaven en l'atur o sense cap ingrés abans d'aquesta crisi.

Mentre, a nivell macroeconòmic, les dades més optimistes auguren una baixada del PIB espanyol del 8% i un atur del 21%, altres fonts més pessimistes parlen de més d'un 30% durant el que resta d'any. Si l'actual pandèmia ha posat en evidència la precarietat del sistema sanitari fruit de la desinversió i mercantilització del sistema durant els darrers anys, la crisi econòmica que arriba, que ja està aquí, posa en evidència un sistema econòmic basat en el turisme i el totxo i una regulació laboral basada en la "flexibilització" i l'acomiadament lliure de facto. **Ara més que mai es fa evident: La privatització mata i aquestes reformes laborals també.**

Aquesta crisi també va indissolublement lligada a la crisi climàtica; a l'actual model de producció i distribució de mercaderies, a un model econòmic irracional i productivista que ens porta a una espiral creixent de crisis socials i econòmiques on pandèmies, temporals, desplaçaments de milions de persones, sequeres, desertització, deforestació, incendis, catàstrofes ecològiques...només són els primers senyals d'una crisi civilitzadora molt més ampla.

Si el moviment obrer i els sindicats combatius històricament hem lluitat contra l'explotació i mercantilització de la força del treball, avui **el sindicalisme conseqüent hem de lluitar amb la mateixa força contra l'explotació/destrucció i mercantilització de la naturalesa.** En l'actual fase històrica ambdues coses són les dues cares d'una mateixa moneda.

Tornar a la "normalitat"?

La crisi sanitària ha posat en evidència les polítiques privatitzadores i el model econòmic imperant per la majoria de la població que demana sanitat pública i universal des dels balcons, i no obstant, totes les mesures en matèria econòmica dels governs de l'estat i de la Generalitat, tenen una mateixa obsessió: no tocar cap dels fonaments de l'actual model econòmic i social mentre s'apliquen alguns pal·liatius absolutament insuficients.

L'objectiu manifest dels poders polítics i econòmics és: garantir que quan la crisi sanitària passi el retorn a la "normalitat" deixi intacte el model social i econòmic que ens ha portat fins a la situació actual. Creiem que això ens porta a una lògica suïcida i criminal: preparar conscientment una crisi encara més gran i lesiva per les classes treballadores des dels poders públics.

Preguntem: ¿és raonable que en un context on grans capitalistes com Amazon, Glovo, Inditex i tants d'altres estan fent l'agost amb la crisi sanitària, el govern de l'Estat centri el gruix de les seves mesures (més de 100.000 milions d'euros) a donar estabilitat als mercats i les grans empreses, i no es plantegi cap mesura que contempli una mínima transferència de rendes del capital al treball?

És lògic que en una situació tan excepcional com la que estem vivint s'apliquin les velles mesures? Uns pressupostos continuïstes a nivell de la Generalitat que no contemplen una reforma fiscal valenta a favor dels que menys tenen? Cap increment significatiu d'impostos als patrimonis, al joc o la taxa ecològica que permetrien aplicar ja una renda bàsica universal a Catalunya?

I quina lògica té acomiadar i retallar docents substituïts i substituïtes en un moment on calen més mans que mai per compensar desigualtats en l'educació? ¿Quin sentit tenen (si no la de garantir els beneficis d'uns pocs i especular

amb la vida de la majoria) decrets lleis fets a la mida de les patronals tal com hem pogut comprovar els darrers dies en la sanitat i tal com hem denunciat des de la Plataforma per a la Defensa des Serveis Públics? Ens cal urgentment transformar les dobles xarxes actuals en una única xarxa de titularitat i gestió pública en els diferents sectors; un increment massiu d'inversió en educació, sanitat i serveis

socials, i no uns pressupostos continuistes que enmig de la pitjor crisi planetària continuen posant els beneficis d'uns pocs per sobre de la vida i les necessitats bàsiques de la majoria.

És raonable per part del govern de l'estat apel·lar a **velles fórmules com "els pactes de la Moncloa"** que tan lesives van ser pel conjunt de les classes treballadores i pel sindicalisme combatiu? Mesures que van obrir la porta al model de polítiques neoliberals que tant de patiment estan causant avui a tots els sectors populars...

És raonable afrontar un canvi d'època d'aquestes dimensions amb les mateixes fórmules que ens han portat fins aquí?

Des de la **IAC**, evidentment, entenem que no. I per això mateix hem establert aliances i convergències amb tots aquells actors que lluiten per una transformació de l'actual model social. Des del minut 1 d'aquesta pandèmia ens hem organitzat amb els sindicats de llogaters, moviments ecologistes, les plataformes en defensa del territori, la sobirania alimentària, les lluites per la remunicipalització, el dret a la ciutat, els moviments feministes, els sense papers... per intentar configurar entre totes un moviment que pressioni els governs i les diferents administracions a canviar de rumb i aixecar un **pla de xoc social** al servei de les classes treballadores.

Però, creiem que és també des d'aquestes experiències de lluita i col·laboració com podem visualitzar, en el dia a dia, i més enllà dels governs, i d'aquesta crisi, una alternativa civilitzadora a l'actual barbàrie capitalista.

Mentre s'aprofita aquesta crisi per normalitzar la militarització social i les polítiques punitives; mentre, en aquest sentit, es crea el clima perfecte des dels poders públics per naturalitzar l'agenda política i social de l'extrema dreta, és fonamental que les experiències d'autoorganització i solidaritat que puguem aixecar les classes treballadores visualitzin una alternativa des de ja mateix.

És també per tot això que aquest 1r de maig tan excepcional, un 1r de maig confinades enmig de la pitjor crisi social des del *crack del 29*, també ens organitzem amb el conjunt del sindicalisme combatiu. I en l'àmbit laboral exigim mesures d'urgència en el món del treball durant el confinament i pel dia després.

Perquè enfront dels seus beneficis, cal posar la vida i les cures al centre!

Ampliar solidaritats, ampliar drets socials i laborals! Assenyalar els responsables, tots aquells que posen en perill la vida de les persones treballadores i que només miren pels beneficis d'uns quants: l'Ibex 35, les grans empreses, els governs i administracions que els obeeixen...

Com sempre, la solidaritat és la nostra única força i l'única solució acceptable!

Visca l'1 de maig dia de la classe treballadora!

Mesures de xoc mentre duri el confinament:

1. Garantia patronal dels EPIS, protocols de protecció i proves PCR per a tots els treballs que ho requereixin.
2. Aturada de tota activitat econòmica no essencial.
3. Nul·litat de tots els ERTOS d'empreses amb beneficis.
4. Nul·litat de tots els acomiadaments declarats improcedents.
5. Establiment d'una renda bàsica universal i prou incompliment de la renda garantida per part de la Generalitat.
6. Gestió pública de tots els serveis bàsics i recuperació de tots els serveis externalitzats per ser gestionats des del sector públic, amb participació social i gestió democràtica, per garantir a tothom habitatge i subministraments.
7. Gestió pública i recuperació immediata de tots els serveis públics privatitzats.
8. Reducció dràstica dels impostos a cooperatives de treball horitzontal i autònoms sense persones assalariades.

Mesures post-confinament i davant la crisi econòmica i social:

1. Retirada total de les reformes laborals, salaris i pensions dignes per tothom als 65 anys.
2. Fi de l'acomiadament lliure: dret a opció a reingrés al lloc de treball en cas d'acomiadament improcedent.
3. Prohibició de l'externalització de serveis de la pròpia empresa (per combatre la precarietat, prou segmentació amb la temporalitat i ETTs).
4. Repartiment del treball: prohibició de les hores extres, reducció dràstica de la jornada laboral i l'edat de jubilació.
5. Reforma fiscal a Catalunya i a l'Estat: qui més té que pagui més.
6. Aprovació i aplicació del conveni de l'OIT de les treballadores de la llar i regularització de les persones immigrants.
7. Relocalització del teixit productiu en clau ecològica i superació de l'economia fòssil.
8. Enfront de la vigilància digital, garantia de llibertats fonamentals al carrer i d'intimitat a la xarxa, derogació de la llei *Mordaza*.
9. No paguem el deute, exigim a la UE que la banca i les multinacionals paguin per no deixar ningú enrere, intervenim les empreses per garantir la planificació racional i democràtica de l'economia: "Passem a l'ofensiva" i cridem ben fort que no volem cap nou pacte com el de la Moncloa per afavorir el capital.

**Sols el poble salva el poble.
Que ningú es quedi enrere!**

**QUAN LA INJUSTÍCIA ÉS LLEI,
REBEL·LAR-SE ÉS UN DEURE**

IAC
Via Laietana 57 4t 3a
Barcelona, Catalunya, 08003
933 173 151

Prensa: comunicacio@iac.cat
Acció sindical: acciosindical@iac.cat
Moviments socials: movsocials@iac.cat
Relacions sindicals i polítiques: relacions@iac.cat
Feminisme: dones@iac.cat

<https://iac.cat>